

Брате! преблаженъ е онзи, който употре-
блява възможность-та си съ милостиво и благо-
дѣтелно сърдце, защо съгласно служи съ еван-
гелски-тѣ думи: Блажены сж милостивы-тѣ, за-
що тѣй помилвани ще бждатъ! Златны сж и
Сократовы-тѣ думи: никога никое злополучіе
не укорявай! защо случай-а е общи, и бждж-
ще-то време се не види. Не трѣба да умило-
стивяваме само онѣзи, щото отъ насъ искжтъ,
защо много има да искжтъ, ако и да имжтъ; но
онѣзи щото имжтъ голѣмж потрѣбж, ако и да
не искжтъ. — Отъ гърмежа се сѣки бои, ако и
малко кога убіе; но отъ смъртний часъ повече
трѣба да се боиме, защо знаиме, чи никого не
помилва.—Надъ вода и право-то дърво се виж-
да криво; и въ ума на неправаго человѣка, и
право-то става неправо.—На человѣка кога му
е стомаха повреденъ, изъ уста-та му излиза джхъ
унещъ; такъвъ, колко-то си уста-тж приближа-
ва, толко повече смърди на оногози, съ когото
се разговаря. Сжщо и онзи, който има злоба и
зависть върху другито, той непрестанно осжж-
да и укорява оногози, съ кого-то кога се разго-
варя, защо на такъвъ и думы-тѣ му смърдятъ :
о друже! колко-то пжти върху ми главж покла-
тешъ, толко ми си милъ. Человѣкъ, кога се раз-
боли, ако и да получи и здравіе, и пакъ не по-
лучва първо-то здравіе; тѣй и онзи който отъ
добра воля стори зло, нема придобитокъ отъ до-
бринны-тѣ, които е струваль. Брашлянъ-а що